პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 43-ე წელი
№ 71 (12583) | კვირა, 24 მარტი, 1963 წ. | ფასი 2 კაპ.

მოსკოვი

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტს

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს

ამხანაგ ნიკიტა სერგის-ძე ხრუშჩოვს

ძვირფასო ნიკიტა სერგის-ძე!

ჩვენ, საბჭოთა საქართველოს ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწენი, კომუნისტური მშენებლობის დიდებული ამოცანების განხორციელებისათვის უდიდესი პასუხისმგებლობის გრძნობით შევიკრიბეთ რესპუბლიკურ თათბირზე, რათა გაგვემართა დიდი სჯა-ბაასი საბჭოთა მხატვრული ინტელიგენციის იმ მოვალეობის შესახებ, რომ ქმნიდეს ხალხისათვის, კომუნიზმისათვის.

ჩვენი იდეური არსენალის გამდიდრება შემოქმედებითი მარქსიზმ-ლენინიზმის ისეთი შესანიშნავი დოკუმენტებით, როგორიც არის მშობლიური კომუნისტური პარტიის XXII ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებანი და საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პროგრამა, გვეხმარება კიდევ უფრო მეტი სიღრმით შევიგრძნოთ ლიტერატურისა და ხელოვნების დიდი დანიშნულება და განვსაზღვროთ ჩვენი ადგილი კომუნიზმისათვის ბრძოლაში.

თათბირის მონაწილეებმა დიდი პოლიტიკური და შემოქმედებითი აღმავლობის ვითარებაში განიხილეს ქართული საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების შემდგომი განვითარების ამოცანები, რომლებსაც საფუძვლად უდევს ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მიერ მრავალეროვნული საბჭოთა კულტურის მოღვაწეებთან კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ხელმძღვანელთა შეხვედრაზე წარმოთქმულ სიტყვაში ჩამოყალიბებული მითითებანი.

საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხთან, მთელ პროგრესულ კაცობრიობასთან ერთად საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის შემოქმედებითმა ინტელიგენციამ უდიდესი კმაყოფილებით მიიღო ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მკაფიო სიტყვა, როგორც ნიმუში მარქსისტულ-ლენინური თეორიის შემდგომი შემოქმედებითი განვითარებისა, ნიმუში პრინციპული, პარტიული მომთხოვნელობისა, რომელიც გამსჭვალულია ლენინური ზრუნვით საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების შემდგომი აღმავლობისათვის.

პიროვნების კულტის შედეგები რომ დაძლია და განუხრელად იცავს სოციალისტური რეალიზმის პრინციპებს, ქართულმა საბჭოთა ლიტერატურამ და ხელოვნებამ უკანასკნელ წლებში შესანიშნავი წარმატებები მოიპოვა. ჩვენი დიდი სამშობლოს საკეთილდღეოდ შემდგომი შემოქმედებითი წარმატებებისათვის აღგვაფრთოვანებენ ნიკიტა სერგის-ძე ხრუშჩოვის ის სიტყვები, რომ „ყველა საბჭოთა რესპუბლიკაში შეიქმნა შესანიშნავი ნაწარმოებნი, დიდი სულიერი ფასეულობანი, რომლებითაც სამართლიანად ამაყობენ ჩვენი ქვეყნის ხალხები“.

ჩვენ ვამაყობთ ამ დიდი შეფასებით და კარგად გვესმის, რომ ჩვენი ლიტერატურისა და ხელოვნების განვითარების მიღწეულ დონეს არ შეუძლია დააკმაყოფილოს პარტიისა და ხალხის გაზრდილი მოთხოვნილებანი კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში. ქართული საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეებს ღრმად აქვთ შეგნებული, რომ შეუძლებელი და დაუშვებელია კომუნისტური და ბურჟუაზიული იდეოლოგიის მშვიდობიანი თანაარსებობა. ჩვენ უსაზღვროდ მადლობელი ვართ იმისათვის, რომ, დროზე აღნიშნავს რა შემოქმედებითს საქმიანობაში არსებულ ნაკლოვანებებსა და შეცდომებს, პარტია გვეხმარება მათს აღმოფხვრაში, ჭეშმარიტად ლენინურად ზრუნავს სოციალისტური რეალიზმის საფუძვლებზე საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების შემდგომი აყვავებისათვის.

ქართული ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეთა თათბირის მონაწილეებმა მკვეთრად გააკრიტიკეს ზოგიერთი მხატვრისა და კინოხელოვნის ფსევდონოვატორობის ცდები, ფორმალისტური ნამუშევრები, და გადაჭრით უარყოფენ ობივატელურ გულგრილობას ჩვენთვის უცხო ბურჟუაზიული იდეოლოგიის ყოველგვარი გამოვლინებისადმი, იმისადმი, რომ ცრუნოვატორობის ნიშნით შემოაპარონ ფორმალიზმისა და აბსტრაქციონიზმის რეციდივები.

ჩვენ ვიცავთ ნამდვილ ნოვატორობას, დიდი გრძნობებისა და ღრმა აზრების ნოვატორობას, ნოვატორობას სოციალისტური რეალიზმის პრინციპებზე. საბჭოთა კულტურამ მხოლოდ იმით მოიპოვა და მოიპოვებს ჭეშმარიტ წარმატებებს, რომ ერთგული იყო და იქნება ამ პრინციპებისა. ლიტერატურა და ხელოვნება ხალხს უნდა ემსახურებოდეს — ეს არის მათი ისტორიული დანიშნულება. შეექმნათ ჩვენი დიდი ეპოქის შესაფერი ნაწარმოებნი, მთელი თავისი სიდიადით წარმოვსახოთ კომუნიზმის მშენებელი, ჩვენი დროის გმირი, დადებითი გმირი, რომელსაც უნდა მივბაძოთ, რომლისგანაც უნდა ვისწავლოთ კომუნისტურად ცხოვრება და მუშაობა, — აი საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების ჭეშმარიტად დიადი მიზანი.

ქართული საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეთა თათბირის მონაწილენი აღუთქვამენ სკკპ ცენტრალურ კომიტეტს და აღგითქვამენ პირადად თქვენ, ძვირფასო ნიკიტა სერგის-ძე, რომ მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი მთელი თავიანთი ძალღონე, უნარი და ნიჭი მოახმარონ სამშობლოსადმი, ხალხისადმი, პარტიისადმი ერთგული სამსახურის კეთილშობილურ საქმეს კომუნიზმის ნათელი იდეალების სრული გამარჯვებისათვის.

ქართული საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეთა რესპუბლიკური თათბირის მონაწილენი

ხალხისათვის, კომუნიზმისათვის

საქართველოს ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკთა რესპუბლიკური თათბირი

დიდ შემოქმედებითს აღმავლობას განიცდიან საქართველოს ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკები. პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელთა ისტორიულმა შეხვედრამ ჩვენი ქვეყნის შემოქმედებითი ინტელიგენციის წარმომადგენლებთან, ამ შეხვედრაზე ნიკიტა სერგის-ძე ხრუშჩოვის მკაფიო და ღრმაშინაარსიანმა სიტყვამ, რომელიც წარმოადგენს მარქსიზმ-ლენინიზმის შემოქმედებითი განვითარების ბრწყინვალე ნიმუშს, გამოიწვია მათი, ისევე როგორც საბჭოთა კულტურის ყველა მოღვაწის მხურვალე გამოხმაურება. ამ დაუვიწყარმა შეხვედრამ ახალი ენერგია შთაუნერგა მხატვრული შემოქმედების მოღვაწეებს, აღაფრთოვანა ისინი იმისათვის, რომ მკაფიოდ წარმოსახონ კომუნიზმის მშენებლობის დიადი და გმირული დრო.

იმაზე, თუ რა დიდი პასუხისმგებლობა აკისრიათ კულტურის მუშაკებს კომუნიზმის მშენებელი ხალხის წინაშე, წარმოებდა დიდი და შინაარსიანი სჯა-ბაასი საქართველოს ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკთა რესპუბლიკურ თათბირზე, რომელიც 23 მარტს გაიმართა. კულტურის მოღვაწეთა მრავალათასიანი არმიის წარმომადგენლებმა გულღიად და პრინციპულად გაუზიარეს ერთმანეთს აზრები მხატვრული შემოქმედების აქტუალურ საკითხებზე.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს სხდომათა დარბაზში შეიკრიბნენ მწერლები, კომპოზიტორები, მხატვრები, თეატრისა და კინოს მოღვაწენი, შემოქმედებით ორგანიზაციათა წარმომადგენლები, ხელმძღვანელი პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული მუშაკები, ჟურნალისტები.

თათბირი გახსნა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა **დ. გ. სტურუამ.**

შეკრებილებმა თათბირის საპატიო პრეზიდიუმში დიდი აღმავლობით აირჩიეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმი ამხანაგ **ნიკიტა სერგის-ძე ხრუშჩოვის** მეთაურობით.

მოხსენება „ქართული საბჭოთა ლიტერატურისა და ხელოვნების შემდგომი განვითარებისათვის“ გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა **ვ. პ. მჟავანაძემ,** რომელსაც დამსწრენი გულთბილად შეხვდნენ.

მოხსენების გამო კამათში გამოვიდნენ: საქართველოს მწერალთა კავშირის გამგეობის პირველი მდივანი, რესპუბლიკის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პოეტი **ი. აბაშიძე,** საქართველოს სსრ კულტურის მინისტრი **თ. ბუაჩიძე,** თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის რექტორი, რესპუბლიკის სახალხო არტისტი, კომპოზიტორი **ო. თაქთაქიშვილი,** საქართველოს მხატვართა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე **ზ. ლეჟავა,** კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ რეჟისორი **მ. კვესელავა,** საქართველოს მწერალთა კავშირის გამგეობის მდივანი, [illegible] **ბ. ფანცულაია,** [illegible] **ბ. ბეჟანიშვილი,** [illegible] **ბ. ბეჟანიშვილი,** [illegible] **ბ. ბეჟანიშვილი

პარტიული ცხოვრება

კომუნისტის მაღალი მოვალეობა

ჩვენ ლენინის საქმის ერთგულნი ვართ და მივდივართ ლენინური გზით! — ამბობდა ნ. ს. ხრუშჩოვის მიერ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1962 წლის ნოემბრის პლენუმზე წარმოთქმული ეს სიტყვები ზუსტად ახასიათებს როგორც ჩვენ მიერ განვლილ გზას, ისე ჩვენი მომავალი წინსვლის ძირითად მიმართულებას.

დიახ, საბჭოთა ხალხი წინ მიდის ლენინური გზით და ქმნის კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკურ ბაზას, ავითარებს და სრულყოფს საზოგადოებრივ ურთიერთობას, წარმატებით წყვეტს კომუნისტური საზოგადოების ადამიანის აღზრდის საპატიო ამოცანას. ამ დიდ ბრძოლაში საბჭოთა ხალხს წინ მიუძღვის თავისი ნაცადი ავანგარდი — კომუნისტთა მრავალრიცხოვანი არმია.

კომუნისტის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში უფრო იზრდება კომუნისტური პარტიის, როგორც ყველაზე ავტორიტეტიანი საზოგადოებრივი ორგანიზაციის, როგორც ხალხის ავანგარდის, როლი და მნიშვნელობა. ეს კი პარტიის თვითეულ წევრს, როგორც მის ერთგულ მებრძოლს, როგორც რევოლუციერი მოქმედების ადამიანს, აკისრებს უფრო მაღალ მოვალეობასა და პასუხისმგებლობას.

ჩვენი რესპუბლიკის ფარგლებს გასცდა იმ კომუნისტთა სახელები, რომელთა მთელი ცხოვრება და შრომა საუკეთესო მაგალითია სხვებისათვის. ესენი არიან წარმოების მოწინავენი, ფაბრიკებისა და ქარხნების ნოვატორები, უხვი მოსავლის ოსტატები, საკომეურნეო წარმოების შესანიშნავი ორგანიზატორები, მეცნიერების, კულტურის გამოჩენილი მოღვაწეები. მათ რიგებში არიან თბილისის ელმავალსაშენებლო ქარხნის კომუნისტური შრომის ბრიგადის ხელმძღვანელი ვასილ პაპინაშვილი, ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის ხარატი იოსებ ხაბარაძე, ზუგდიდის საწარმოო სამმართველოს ახალოფლის კოლმეურნეობის ბრიგადირი თამარ ყუფუნია, სიღნაღის საწარმოო სამმართველოს სოფელ მაღაროს კოლმეურნეობის ბუქანიზატორი ივანე ბაიდოშვილი, რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მილსაგლინავი საამქროს უფროსი პაველ წერეთელი და მრავალი სხვა.

ათასობით და ათასობით კომუნისტი, ჩვენი დროის ამ შესანიშნავ ადამიანთა მსგავსად, ცოცხალი, კონკრეტული, საზოგადოებისათვის სასარგებლო საქმეებით ყოველდღიურად ამართლებს პარტიის წევრის მაღალ წოდებას. ახალი, 1963 წლის დაწყებისთანავე, თავიანთ შრომითს კოლექტივებში მათ პირველმა დასახეს მიმდინარე და შემდგომი წლების ასალები ზღუდეები. თავიანთ ყოველ ნაბიჯს, როგორც ეს პარტიის წევრს შეეფერის, ისინი ზომავენ საერთო-პარტიული, საერთო-სახელმწიფოებრივი ინტერესებით, კომუნისტური მორალის მაღალი პრინციპებით.

სწორედ პარტიული მასების მაღალ შეგნებას, ინიციატივასა და აქტივობას ემყარება სკკპ ცენტრალური კომიტეტი, როცა პარტიული ორგანიზაციების წინაშე აყენებს სულ უფრო და უფრო რთულ და პასუხსაგებ ამოცანებს.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებებს დიდმნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს სკკპ პროგრამის განხორციელებისათვის ბრძოლის გზაზე. საწარმოო პრინციპის მიხედვით პარტიული ორგანოების გარდაქმნა უფრო კონკრეტულსა და სრულყოფილს ხდის სახალხო მეურნეობისადმი მთელ ხელმძღვანელობას. ახალი გარდაქმნა — ეს არის პარტიის, მისი ორგანოების ძალების კონცენტრაცია მთავარ ფრონტზე.

ამასთან ერთად სკკპ წესდება კომუნისტს ავალებს მტკიცედ და განუხრელად ახორციელებდეს პარტიის გადაწყვეტილებებს, ღრმად განმარტავდეს მასებს პარტიის პოლიტიკას. წესდებაში ნათქვამია, რომ კომუნისტმა არა მარტო თვითონ უნდა მოიხადოს სანიმუშოდ თავისი საზოგადოებრივი ვალი და წმიდად დაიცვას კომუნისტური მორალის პრინციპები, არამედ სხვებიც, განსაკუთრებით ახალგაზრდობა, უნდა აღზარდოს ამ პრინციპებით, მტკიცედ ებრძოდეს ბურჟუაზიული იდეოლოგიის ყოველგვარ გამოვლინებას, კერძომესაკუთრული ფსიქოლოგიის ნაშთებს, რელიგიურ ცრურწმენებსა და წარსულის სხვა გადმონაშთებს, ყოველთვის პირად ინტერესებზე მაღლა აყენებდეს საზოგადოებრივ ინტერესებს.

როცა ახალი ტიპის მარქსისტული პარტიის ორგანიზაციულ საფუძვლებს ამუშავებდა, ვ. ი. ლენინი მთავარ ყურადღებას უთმობდა თვით პარტიის შემადგენლობის საკითხს. რსდმპ მეორე ყრილობაზე ლენინი მთელი პრინციპულობით ლაპარაკობდა პროლეტარული პარტიის წევრის ზნეობაზე.

„ჩვენი ამოცანაა, — ამბობდა იგი, — დავიცვათ ჩვენი პარტიის სიმტკიცე, სიმკვიდრე, სიწმინდე. ჩვენ უნდა ვეცადოთ სულ უფრო და უფრო ავამაღლოთ პარტიის წევრის წოდება და მნიშვნელობა“.

პარტია, როგორც წინათ, ამჟამადაც მტკიცედ ხელმძღვანელობს დიდი ლენინის ამ მითითებით, გულდასმით უფრთხილდება თავისი რიგების სიმტკიცეს, სიმკვიდრესა და სიწმინდეს.

საბჭოთა კავშირის კომპარტიის XXII ყრილობის მიერ პარტიის ახალი პროგრამისა და წესდების მიღების შემდეგ კიდევ უფრო გაიზარდა კომუნისტის როლი და პასუხისმგებლობა. პარტიულ და სამეურნეო ხელმძღვანელობაში სულ უფრო და უფრო ფართოდ ებმებიან კომუნისტთა ფართო მასები. კომუნისტებს კარგად ესმით თავიანთი დიდი მისია — იყონ კომუნისტური მშენებლობის ყველაზე ძნელ, ყველაზე პასუხსაგებ უბნებზე.

მაგრამ შეცდომა იქნებოდა გვეფიქრა, რომ ყველა კომუნისტი მთელი პასუხისმგებლობის შეგნებით ეკიდება საქმეს, ღირსეულად ატარებს პარტიის წევრის მაღალ წოდებას. მარტო ის ჭეშმარიტება, რომ პარტია თავის რიგებში უნდა იღებდეს მხოლოდ საუკეთესოებს, სრულიადაც არ გვაძლევს უფლებას გული დავიმშვიდოთ. არის შემთხვევები, როცა ზოგიერთი პარტიული კომიტეტი პარტიის წევრად ამა თუ იმ პირის მიღების დროს აჩქარებას იჩენს ან შემდეგ ივიწყებს კომუნისტთა შორის აღმზრდელობითი მუშაობის გაძლიერებას.

ცხოვრებამ დაადასტურა, რომ, სადაც პარტიულმა კომიტეტებმა შეანელეს აღმზრდელობითი მუშაობა, მოადუნეს კონტროლი და ვერ გამოიჩინეს თვითეული კომუნისტისადმი პრინციპული მომთხოვნელობა, იქ თავი იჩინა უპასუხისმგებლობამ, ზოგიერთი კომუნისტი დანაშაულის ჭაობშიც კი ჩაეფლო.

მიმდინარე წლის ივნვარში საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმმა დაამტკიცა ყოფილი ცხაკაიას რაიონული პარტიული კომიტეტის დადგენილება შ. ს. არჩაიას სკკპ რიგებიდან გარიცხვის შესახებ.

ვინ არის შ. არჩაია? რატომ მოხდა, რომ იგი პარტიის რიგებიდან გაირიცხა? 1960-1961 წლებში იგი აგრონომად მუშაობდა ცხაკაის რაიონის სოფელ ჭალადიდის კოლმეურნეობაში. გასული წლის დამდეგს მან თვითნებურად მიატოვა სამუშაო, ხელი აიღო საკუთარ ოჯახზეც — მიატოვა მეუღლე და ორი ბავშვი, ხოლო ცოლად შეერთო სხვა, ისე, რომ პირველ ცოლთან განქორწინებაც არ მოუხდენია.

ეს ფაქტი იმითაც არის სამწუხარო, რომ თვით არჩაია კოლმეურნეობის პარტიული ორგანიზაციის მდივნად იყო არჩეული (?!).

ერთი თვის შემდეგ პარტიულმა ორგანიზაციამ მისჯილა კომუნისტ არჩაიას მოქმედებაზე, გამოუცხადა სასტიკი საყვედური პირად საქმეში შეტანით და დაავალა ოჯახური მდგომარეობის მოწესრიგება. მაგრამ არჩაიამ არავითარი დასკვნა არ გააკეთა ამ გადაწყვეტილებიდან, მან მთლად დატოვა ცხაკაის რაიონი და ეს არ აცნობა არც ამხანაგებს, არც პარტიულ კომიტეტს. ათი თვის მანძილზე მოწყვეტილი იყო პარტიულ ცხოვრებას, ხოლო პარტიულ ბილეთში ფიქციურად ჰქონდა ჩაწერილი საწევრო გადასახადი. გასული წლის 26 ოქტომბერს იგი გარიცხულ იქნა პარტიის რიგებიდან.

პარტიის რიგებიდან გაირიცხა აგრეთვე თბილისის ქარხანა „პლასტმასის“ მუშა სიმონ თქვდორეს-ძე ბუქური, რომელიც კერძომესაკუთრული სენით დაავადდა. წლების განმავლობაში იგი დუშეთის რაიონის სოფელ დგნალში მუშაობდა ჯერ კოლმეურნეობის გამგეობის თავმჯდომარედ, ხოლო შემდეგ რიგით წევრად. საკოლმეურნეო შრომას თავი აარიდა და 1949 წელს საცხოვრებლად თბილისში გადმოვიდა. იყიდა აქ ოროთახიანი ბინა, შემდეგ ამ ბინას კიდევ ორი ოთახი მიაშენა, რომ გაექირავებინა და იოლი შემოსავლის წყარო გაეჩინა. 1955 წელს ეს სახლი მთლიანად გაყიდა. უნებართვოდ წამოიწყო ორსართულიანი სახლის მშენებლობა თვითნებურად მიტაცებულ მიწის ნაკვეთზე. ამ დანაშაულისათვის თბილისის ლენინის რაიონის სახალხო სასამართლომ 6 თვით იძულებითი მუშაობა მიუსაჯა. ს. ბუქურს ახლაც გაქირავებული აქვს ახალაშენებული ბინის ნაწილი. ერთი წლის განმავლობაში იყიდა და გაყიდა მსუბუქი ავტომანქანა „პობედა“. ამავე დროს გამოირკვა, რომ სოფელ დგნალში აქვს 60 კვადრატული მეტრი საცხოვრებელი ბინა და მიწის ნაკვეთი.

კერძომესაკუთრული ტენდენციებისათვის პარტიის რიგებიდან გაირიცხა აგრეთვე პუბპროდუქტების ქუთაისის ბაზის ექსპედიტორი ს. ვ. დოლნაძე, ოჩამჩირის რაიონის ახალშენის შვიდწლიანი სკოლის დირექტორი ბ. ლომსიე და სხვ.

ფალსიფიცირებული ღვინით ვაჭრობა არჩია პატიოსან შრომას შალამბერიძემ, რომელმაც ასეთი უპატიოსნო ცხოვრება დაიწყო 1961 წლის მაისში, ავადმეთს სახელმწიფო ნაკრძალის მეურნეობის გამგის თანამდებობიდან განთავისუფლების შემდეგ. შარშან კი პარტბილეთი დაკარგა და ეს არავის განუცხადა, მთლიანად მოსწყდა პარტიულ ცხოვრებას.

ფაქტების ჩამოთვლა კიდევ შეიძლება. მაგრამ იბადება კითხვა: როცა ზოგიერთი კომუნისტი დანაშაულს სჩადის ან იწყებს მორალურად დაცემას, სად არიან ამ დროს სხვა კომუნისტები, ამხანაგები, რომელთა წრეშიც იგი ტრიალებს, სად არის პარტიული ორგანიზაცია? ზოგნი შეუწყნარებელ გულგრილობას იჩენენ და მანამდე არ ჩაერევიან საქმეში, სანამ სამწუხარო ფაქტი არ მოხდება.

განა პარტიული ორგანიზაციების ჩაურევლობამ არ მისცა „ფართო ასპარეზი“ ქუთაისის სატყეო მეურნეობის ოფშვეთის ქარსაცავი ზოლის მცველს, ამქამად პარტიის რიგებიდან გარიცხულ გ. მარგველაშვილს, რომ სახელმწიფო საკუთრებას ეს მოქცეოდა, როგორც საკუთარს, და სასპეკულაციოდ გამოეყენებინა?!

მან მიიტაცა 0,55 ჰექტარი სახელმწიფო მიწის ნაკვეთი, რომელსაც სხვების ალღევდა იჯარით და იქ მოყვანილ პროდუქტების ნაწილს სპეკულანტურ ფასებში ყიდდა. ეს ხომ წლების მანძილზე ხდებოდა, რატომ დარჩათ დიდხანს შეუმჩნეველი ქუთაისის სატყეო მეურნეობის კოლექტივს, კომუნისტებს?!

იგივე მარგველაშვილი ხომ კოლმეურნეობის წევრადაც ითვლებოდა და სარგებლობდა მეურნეობის ყველა სიკეთით. მთელი გასული წლის განმავლობაში კი როგორც მას, ისე მის მეუღლეს კოლმეურნეობაში არც ერთი შრომადღე არ გამოუმუშავებიათ, ხუთი კოლმეურნეობის პარტიულმა ორგანიზაციამაც ვერ შენიშნა ეს დროულად, მარგველაშვილი ხომ იმავე სოფელში ცხოვრობდა?!

პარტიულმა ორგანიზაციამ მხოლოდ შარშან ნოემბერში განიხილა მისი საკითხი, როცა მარგველაშვილმა არათუ არ მოუარა მოსავლელად მიმაგრებულ ვენახს, არამედ ვენახის ნაწილი გაანადგურა და სერიოზული ზარალი მიაყენა არტელს. ამ კრებაზეც საყვედურსა და დასჯას მიუზეველი მარგველაშვილი შეეცადა დანა დაერტყა კოლმეურნეობის აგრონომისათვის.

სიყალბისა და ქურდობისათვის გაირიცხა პარტიის რიგებიდან სიღნაღის საწარმოო სამმართველოს წითელწყაროს კოლმეურნეობის მსხვილფეხა პირუტყვის ფერმის ყოფილი ბრიგადირი ფ. ბაგალიშვილი.

ზოგჯერ ასე ხდება. პარტიული კომიტეტები აშკარა ლიბერალიზმსა და შემარიგებლობას იჩენენ ისეთი კომუნისტების მიმართ, რომლებმაც ერთ ადგილზე ჩაშალეს მუშაობა. ასეთები გადაკაფავ ხოლმე სამუშაოდ სხვა ორგანიზაციაში და ხელმძღვანელობასაც კი აკისრებენ. ხდება კიდევ უარესიც. აი კომუნისტმა დანაშაული ჩაიდინა — გაფლანგა ხალხმდლმფო თანხა, ქრთამი აიღო, ხელი მიჰყო სიყალბეს, თვალთმაქცობას... მას უპარტიოსთან შედარებით ხანდახან პრინციპულად კი აძლევენ და ცდილობენ ნაკლებად დასაჯონ მხოლოდ ამისათვის, რომ იგი პარტიის წევრია.

იბადება კითხვა: სწორედ იქცევიან თუ არა სასამართლო-საგამომძიებლო ორგანოები, როცა მთელ რიგ შემთხვევებში კომუნისტის საქმეს, რომელმაც დანაშაული ჩაიდინა, გადასცემენ სასამართლოს და არ უცდიან, ვიდრე მისი პარტიულობის საკითხზე იმსჯელებენ?

რა თქმა უნდა, საკითხის ასე მიდგომა სწორია. პარტიის წესდებაში ნათქვამია, რომ „თუ პარტიის წევრმა ჩაიდინა დანაშაული, რომელიც სისხლის სამართლის წესით ისჯება, იგი გაირიცხება პარტიიდან და მიეცემა პასუხისგებაში კანონის შესაბამისად“.

ამხანაგმა ნ. ს. ხრუშჩოვმა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ნოემბრის პლენუმზე თქვა: **„ჩვენ განუხრელად უნდა ვხელმძღვანელობდეთ ვ. ი. ლენინის იმ მითითებით, რომ პარტიის წევრებს არა აქვთ არავითარი უპირატესობა და პირველეგია დანარჩენ მშრომელთა წინაშე, მათ მხოლოდ უფრო საპატიო მოვალეობანი აკისრიათ“.**

კომუნისტის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის აღძვრა, სასამართლოზე გადაცემა ხდება საერთო წესით, იმის მიუხედავად, დანაშაულთა პარტიულობის საკითხი განხილულია თუ არა. რა თქმა უნდა, როგორც წესი, სასამართლო-საგამომძიებლო ორგანოები კომუნისტის მიმართ სისხლის სამართლის დანაშაულის აღძვრისთანავე აცნობებენ სათანადო პარტიულ კომიტეტს და წარუდგენენ მის შესახებ სათანადო მასალებს.

მაგრამ არის საკითხის მეორე მხარეც. სავალდებულოა თუ არა კომუნისტის პარტიულობის საკითხი განხილულ იქნას სასამართლომდე?

თუ არის საკმარისი ფაქტები ამა თუ იმ კომუნისტის დანაშაულის შესახებ, პარტიულმა ორგანიზაციამ არ უნდა დაუცადოს სასამართლოს გადაწყვეტილებას.

აი როგორ იქცევიან ზოგან. 1961 წლის ივლისში შემოწმებით დადასტურდა, რომ ყოფილი ჩოხატაურის რაიონის ხიდისთავის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ს. მეფარიშვილი კოლმეურნეობის სხვა ხელმძღვანელებთან ერთად ბოროტად იყენებდა თანამდებობას, ანიავებდა შრომადღეებს, არღვევდა საკასო დისციპლინას, ეწეოდა თვალთმაქცობას.

1960 წელს კოლმეურნეობაში ხბოების კვებაზე რძის ხარჯვის ყალბი უწყისებით და ყალბი აღრიცხვის დღიურებით ხელოვნურად გაზარდეს რძის წარმოება 51,9 ტონით, 1961 წელს კი — 8 ტონით. ხორცის წარმოება თითქმის ერთიორად მეტი უჩვენეს. შეიძინეს ხბოიანი ძროხები, შემოსავალში კი მხოლოდ ძროხები გაატარეს და შემდეგ შეადგინეს აქტი, თითქოს ნაყიდი ხბოები, როგორც ნამატი, მეურნეობის ფერმაში მიიღეს.

ს. მეფარიშვილმა ყალბი ცნობა შეადგინა, 1.800 ტონა სიილოსი დავამზადეთო. კოლმეურნეობას კი მხოლოდ 800 ტონის ტევადობის სასილოსე სათავსები ჰქონდა.

ამ დანაშაულისათვის მახარაძის რაიონის სახალხო სასამართლომ 1962 წლის იანვარში ს. მეფარიშვილს ორი წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა, ხოლო საქართველოს სსრ უმაღლესმა სასამართლომ ერთი თვის შემდეგ სასჯელი 1 წლამდე შეუმცირა.

ყოფილი ჩოხატაურის რაიონული პარტიული კომიტეტის ბიურომ დანაშაულს მხოლებიდან მხოლოდ 1 წლის და 2 თვის, სასამართლოს განაჩენის მიღებიდან კი 7 თვის, შემდეგ შეცვალა საკოლმეურნეო პარტიული ორგანიზაციის რიგგენილება და ს. მეფარიშვილი გარიცხა სკკპ რიგებიდან.

საინტერესოა, ამდენ ხანს რატომ იცდიდა რაიონული პარტიული კომიტეტი? თუ როგორ აჭიანურებენ ზოგჯერ პარტიული ორგანიზაციები კომუნისტთა პერსონალური საკითხების გარჩევას, ამას მოწმობს ასეთი ფაქტიც. სამტრედიის საწარმოო სამმართველოს ღენირის მემბერსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა, კომუნისტი მ. შენგელია და მისი მეგობარი ცომაია 1960 წლის 5 აგვისტოს ჩაეცდნენ ქ. მახარაძეში და მთვრალებმა განგრძეს ღრეობა სასადილოში. აქ მათ ატეხეს დებოში, დაამსხვრიეს ჭურჭელი, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს სასადილოს მომსახურე პერსონალს და მილიციის თანამშრომლებს, რომლებიც წესრიგისაკენ მოუწოდებდნენ.

კომუნისტ მ. შენგელიას საქმე გაარჩია მახარაძის რაიონის სახალხო სასამართლომ იმავე წლის სექტემბერში და მიუსაჯა მას თავისუფლების აღკვეთა ორი წლის ვადით. მ. შენგელიას პარტიულობის საკითხი კი საბჭოთა მეურნეობის პარტიულმა ორგანიზაციამ განიხილა სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენიდან ზუსტად ორი წლის შემდეგ (?!).

საჩირაო პარტიულმა ორგანიზაციებმა, საქალაქო, რაიონულმა, სამრეწველო საწარმოო ზონებისა და კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების საწარმოო სამმართველოების პარტიულმა კომიტეტებმა უფრო დროულად, პრინციპულად, მთელი გულმოდგინებით მოჰკიდონ ხელი კომუნისტთა პერსონალური საკითხების განხილვას. ამ საქმეში წაყრუება და ღმობიერება პარტიის რიგების სიწმინდის საზიანოდ მოქმედებს. მთავარი კი ის არის, რომ დროულად შეენიშნოთ ამა თუ იმ კომუნისტის შეუფერებელი ქცევის ნიშნები და სწრაფად გამოვიყენოთ აღმზრდელობითი ღონისძიებანი, ვიდრე ის უფრო საშიშ დანაშაულს ჩაიდენდეს.

პარტიულ-სახელმწიფო კონტროლი ახალ პირობებში — ეს არის კონტროლი მთელი საზოგადოებრიობის ხელში. ასეთი კონტროლი უდიდეს დახმარებას გაგიწევს, რომ ყოველ უპასუხისმგებლო გამოვლინებას, ამორალურ ქცევას, დანაშაულს მთელი ძალით გადავეღობოთ გზა.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წესდება მოითხოვს, რომ თვითეული კომუნისტი კრიტიკულად სუფთა, პატიოსანი იყოს პარტიისა და ხალხის წინაშე. საჭიროა არა სიტყვიერი დაპირება, მაღალი პრინციპებისათვის ფორმალური მხარდაჭერა, არამედ რევოლუციური ცეცხლი და მგზნებარება, ამ პრინციპებისათვის აქტიური ბრძოლა.

დ. გელაშვილი,
საქართველოს კპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული პარტიული კომისიის თავმჯდომარე.

სოფლის რჩეული

საუბარმა თავიდანვე უბრალო და ლაი ხასიათი მიიღო...

შეკრების „მიზეზი“ კი მორცხვად იჯდა კოლმეურნეობის თავმჯდომარის სამუშაო მაგიდაზე მიდგმულ ატატარა მაგიდასთან და სახის გამომეტყველება ისეთი ჰქონდა, თითქოს ამბობდა: რა მოხდა, ხალხო, ასე რატომ მაქებთ, რით დავიმსახურეო.

სიტყვამ მოიტანა და ერთმა მოხუცმა დიდი სამამულო ომი გაიხსენა.

იგრიალეს თუ არა პირველმა ყუმბარებმა, გაიკრიფნენ სოფლიდან ვაჟკაცი ბიჭები, ჩადგნენ სამშობლოს დამცველთა რიგებში.

განახვევდა მუშახელი. მეურნეობა ბასაჭირში ჩავარდა.

მაგრამ...

თითქოს ხევისბერმა ნაბათი დაჰკრაო. დაირაზმნენ ქალები და შრომაში შეცვალეს ომში წასული ქმრები, ძმები და მამები.

ამ ქალებთან ერთად იყო მარო ბეგიაშვილიც. მან შეცვალა თავისი ქმარი, კოლმეურნეობის საუკეთესო მეცხვარე, ილო ბეგიაშვილი.

ცხვრის მოვლა ქალს არ შეეძლო და ისიც ვენახში წავიდა სამუშაოდ. იმ დღიდან დაიწყო მარო ბეგიაშვილის,—ახლა თამამად შეიძლება ითქვას,—ბრწყინვალე შრომითი ბიოგრაფია.

ილო ბეგიაშვილი ომიდან აღარ დაბრუნდა. დაობლდნენ მისი შვილები. დაქვრივდა მისი მეუღლე. მაგრამ დიდმა მწუხარებამ ვერ გატეხა ეს სულით მაგარი ადამიანი. მარომ ვარამი გულში ჩაიკლა და თავგამოდებულ შრომაში მონახა შვება.

ახლა მარო ბეგიაშვილს ვიღა არ იცნობს. მისი სახელი, მისი რგოლის სახელი, დიდი ხანია გასცილდა რაიონის ფარგლებს და მთელ რესპუბლიკას მოედო.

— ასე კი ნუ უყურებთ ამ პატარა, კაფანდარა დედაკაცს, რეკორდსმენია, ნამდვილი რეკორდსმენი! — აღტაცებით წამოიძახა კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ სოსო ბეგიაშვილმა. — აი ინებეთ ციფრები: რგოლს მოსავლელად ჩაბარებული აქვს ექვსნახევარი ჰექტარი ვენახი. გეგმით თითო ჰექტარზე საშუალოდ უნდა მოიყვანონ 58 ცენტნერი ყურძენი. გასულ წელს (არ დაგავიწყდეთ — გვაღვიანი წელი იყო!) მაროს რგოლმა თავის მონაკვეთზე თითო ჰექტარზე საშუალოდ მოკრიფა 174 ცენტნერი ყურძენი.

... და როცა ამ ერთი კვირის წინ საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად სხვა რჩეულებთან ერთად მარო ბეგიაშვილიც აირჩიეს, ეს არავის არ გაკვირვებია.

— სხვანაირად არც შეიძლებოდა მომხდარიყო, — ამბობს კოლმეურნეობის პარტორგანიზაციის მდივანი ვ. ღვდაშვილი, — რომ იტყვიან, შრომა დაუფასდაო, სწორედ ჩვენს მაროზეა ნათქვამი...

ეს მარო ბეგიაშვილის ნაამაგდარის ზოგადი შეფასებაა. უფრო კონკრეტულ საგნებს შეეხენ მისი რგოლის წევრები თამარ ღვდაშვილი, გიორგი ჯანიბეგაშვილი, მარგარიტა და ვასილა ბეგიაშვილები:

რგოლის წევრები დიდი ხანია არ გკითხულობთ და არ გვაინტერესებს რა ნამუშევარი და რამდენი შრომადღე დაგვიწერია, ვიცით, რომ მარო არაფერს არ დაგვაკლებს, მის ხელში კაპიკიც არ დაგვეკარგება...

— მაროს მული ეთერ ბეგიაშვილიც სამამულო ომმა დააქვრივა... ერთ უბედურებას მეორე დაემატა — ეთერი დადამბლავდა... ვინ გამოზარდა მისი სამი ობოლი ბავშვი? ვინ გაუწია მეორე დედობა? ისევ ჩვენმა მარომ!

მხოლოდ თავისიანებზე როდი ზრუნავს ეს სულგრძელი ადამიანი. სოფლად ყველა საკითხი მისი საზრუნავია. ის ხომ კოლმეურნეობის გამგეობის მრავალი წლის უცვლელი წევრია.

— ამას წინათ მაროს წინადადებით გამგეობამ ერთი მეტად მნიშვნელოვანი დადგენილება მიიღო — არ გადახდეთ მოხუცების და მარტოხელა დედების ოჯახებს ელექტროენერგიის ფასი, — გვიამბობს თავმჯდომარე.—არ მახსოვს გამგეობის სხდომა, რომელზეც მარო რაიმე პრაქტიკული რჩევით ან წინადადებით არ გამოსულიყო...

ძველი ანაგის კოლმეურნეობა ერთ-ერთი მოწინავეა სიღნაღის რაიონში. ახლა ამ კოლმეურნეობაში დიდი ბრძოლაა გაჩაღებული. ებრძვიან მეგნახეთა დაუძინებელ მტერს — გვალვას. ებრძვიან და იმარჯვებენ კიდეც: დადგეს ორი „დიზელი“ თითო 80 ცხენისძალიანი და მათი საშუალებით ალაზნის მთავარი არხიდან წყალს ტუმბავენ 1300 მეტრის მანძილზე.

ეს ღონისძიება საშუალებას აძლევს მორწყონ 115 ჰექტარი ვენახი.

კიდევ ერთი სასახლოული ამბავი: სულ მალე გაიხსნება კოლმეურნეობის კულტურის სახლი, რომლის მთავარი დარბაზიც 540 მაყურებელს დიტევს.

გარდა ამისა, დიდი მუშაობა წარმოებს სოფელში წყალსადენის გამოსაყვანად. 15 კილომეტრის მანძილზე გვირაბებს თხრიან და მილებს აწყობენ...

კიდევ ბევრი კარგი რამ კეთდება ძველ ანაგაში, რაზეც დაწვრილებით ილაპარაკეს კოლმეურნეებმა დეპუტატობის კანდიდატობაზე შეხვედრის დროს.

— კარგი სიტყვები მითხრეს თანასოფლელებმა, როცა დეპუტატობის კანდიდატად მამტკიცებდნენ, — მორცხვად ამბობს მარო ბეგიაშვილი,—ბევრი მაქებ, მე კი ვიჯექი და ვფიქრობდი, ასეთი ნდობისათვის ხალხს მადლობა როგორ გადავუხადო! უნდა ვეცადო პირნათლად შევასრულო ყველა მათი დავალება.

— რას გაკადებენ ამომრჩევლები?

— უწინარეს ყოვლისა, მაღლა ვატარო ხალხის რჩეულის, დეპუტატის სახელი და ვიზრუნო ჩვენი კოლმეურნეობის უფრო მეტი გამშვენიერებისა და გაძლიერებისათვის. მეც უკვე ახალი ვალდებულება ვიკისრე: ამ წელს ჩემი რგოლისათვის მიმაგრებული ნაკვეთის თითო ჰექტარზე მივიღო 120 ცენტნერზე მეტი ყურძენი.

გვჯერა, ჩვენო მარო, ჩვენო ძვირფასო დეპუტატო, გვჯერა. შენისთანები სიტყვის გამტეხნი არ არიან.

ს. ფანიანელი.

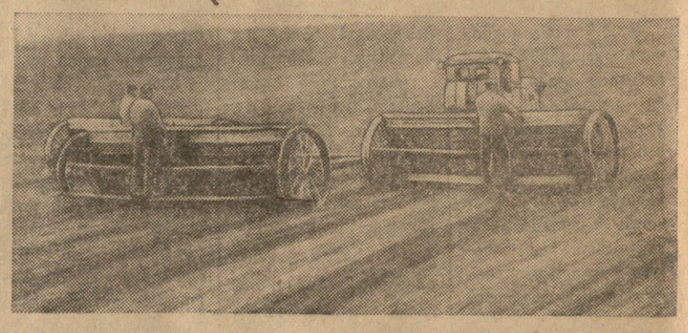

ეს ოდესღაც

როდესღაც?

ბერათაშვილის რაიონის № 18 სახლის მრავალრიცხოვანი ბინადრები [illegible] ბინა [illegible] ბინა [illegible] ამინდში ჩვენი ეზო ორმოცდაათი სანტიმეტრის სიმაღლეზე იფარება კანალიზაციიდან გადმონადენი წყლით. ბინაში შევდივართ სახელდახელოდ გაკეთებული ხიდის საშუალებით.

გასული წლიდან უფრო გაგვიუარესდა პირობები. ჩვენ ბინის გვერდით აშენდა საცხოვრებელი სახლი, მშენებლებმა ნარჩენებით აამაღლეს ეზო და მიწაში დამალეს წყლის სადრენაჟო მილი. რკინიგზის ბინათმმართველობას მხოლოდ ბინის ქირის გადახდევინებისათვის ვახსოვართ.

კვლავ დიდხანს გაგრძელდება ასე?

გ. ტყემალაძე,
ს. ბუბულაშვილი,
კ. ბაჩიჩილაძე.

მომხმარებლის გულისტკივილი

ტყიბულის მუშათა ახალი უბნის მცხოვრებლები, კმაყოფილნი ვართ, რომ დამპროექტებლებს საცხოვრებელ სახლებში მოხერხებულად გაწყობილ ბინათა ოთახები, საშხაბუელოებები, სათავსები და აივნები, არც მშენებლობის ხარისხს ვემდურვინ. მაგრამ არ შეიძლება გულისტკივილი არ გამოთქვათ, რომ ამოდენა უბანში მთლიანად უგულებელყოფილია მცხოვრებლების საყოფაცხოვრებო მომსახურების საქმე. აქ ვერ შენდებიან არათუ სამრეწველო საქონლის, არამედ საპროდუქტო მაღაზიასაც კი.

რამდენმე თვის წინათ დადგეს პატარა, ძველი ფარდული, მაგრამ იგი სრულებით ვერ აკმაყოფილებს მომხმარებელთა მოთხოვნილებებს. ფარდულს ისეთი ფარლალაა კედლები აქვს, რომ მასში თავისუფლად შედის და გამოდის ქარი, რომელიც პროდუქტებს უამრავ მტვერს აყრის. ფარდულის იატაკის ქვეშ მუდამ წყალი დგას, იგი სურსათ-სანოვაგეა ინტიფეებს და აფუჭებს.

ჯერ კიდევ ერთი წლის წინათ მშენებლებმა ასე დაგვამშვიდეს: ნუ სწუხართ, ნაკლოვანებას მალე გამოვასწორებთ, თქვენს ქუჩაზე ვაროვტებთ და სულ მალე ავაგებთ კეთილმოწყობილ მაღაზიასო. მაგრამ დაპირებას ხომ შესრულება უნდა?!

ი. ქარქაშაძე, ვ. ციხკარაძე,
თბილისის ქუჩის მცხოვრებლები.

სტრიქონები ამხილებენ

◆ **გვინდა** ვუსაყვედუროთ გაბუმელ მშენებლებს, სახელდობარ, საერთო მშენებლობის მე-5 ტრესტის № 1 სამშენებლო სამმართველოს, რომელიც აი უკვე მესამე წელია აბიანურებს ლერმონტოვის ქუჩაზე ორსართულიანი აბანო-სამრეცხაოს მშენებლობას. მშენებლობის დამთავრება გათვალისწინებული იყო ჯერ კიდევ 1961 წლის ბოლოსათვის.

ე. გელენიძე, ნ. პავლოვა,
გ. ბუზოვსკი.

◆ **რუხი** კეთილმოწყობილი სოფელია მაიაკოვსკის რაიონში. ავაშირბაბამულოების განყოფილებაც გვაძლევს. მაგრამ ძალიან გვიჭირს ტელეფონით სხვა სოფლებთან დაკავშირება. ეს იმიტომ, რომ სოფლსა და რაიონულ ცენტრს შორის პირდაპირი სატელეფონო ხაზი არ არის.

ო. მეშარიშვილი,
სოფელ რუხის კოლმეურნეობის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი.

სურათზე: ბარდის თესვა ალვანის საჯიშე მეცხვარეობის საბჭოთა მეურნეობის მინდვრებში, შირაქში.

ფოტო მ. თელიაშვილისა.

ციფრებით თვალთმაქცობა

ფელეტონი

დედა-ენაში სწერია: ცხვარი შევიდა ნოყიერი და საკმარისი საკვები. მართალია ცხვარს ენა არა აქვს, მაგრამ მუნჯის ენა დედამ იცისო, მწყემსებს კარგად ესმით მისი: გეთაყვა, თქვენ საკვები გვიბოძეთ და მე მატყლსა და ხორცს არ მოგაკლებთო.

მაგრამ ცხვარი ყველგან ასეთ პატივში როდია. მოგეხსენებათ ამ უწყინარ ცხოველს მოყვრებს გარდა თავიდანვე მრავალი მტერიც ჰყოლია. მგელი და დათვი, ფოცხვერი და არწივი ყოველთვის მისი სისხლის მსმელები იყვნენ, მაგრამ ყველაზე ხაშში მტერი მაინც ორფეხა მგელი ყოფილა. გვაგონდება ძველი მეცხვარის ნათქვამი, მგელი ასს შასჯამს, გონჯი კაცი კი ათასსაო.

დიახ, ბევრი მტერი ჰყავს ცხვარს, მაგრამ თუ ძალი და ქათამიც მისი მოსისხლენი იყვნენ, ეს დღემდე არავის გაუგია. ახლა კი შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ძალი მწყემსისა და ფარის მეგობარი კი არა, მათი დაუძინებელი მტერი ყოფილა.

არა გჯერათ?

მაშინ კეთილინებეთ და დუშეთის საწარმოო სამმართველოს საკოლმეურნეო ფერმების ანგარიშები გადაათვალიერეთ

განიარაღების კომიტეტში

ჩ. სტელი უსაფუძვლოდ უარყოფს

ჟენევა, 22 მარტი. (საკდესი). დღეს ბქ გაიმართა 18 სახელმწიფოს განიარაღების კომიტეტის მორიგი პლენარული სხდომა.

სხდომამ, რომელსაც თავმჯდომარეობდა მექსიკის დელეგატი პადილია ნერვო გაწიხილა საყოველთაო და სრული განიარაღების პრობლემა და კერძოდ, ხელშეკრულების პროექტის პუნქტი, რომელიც ეხება განიარაღების პირველ ეტაპს.

სხდომაზე სიტყვები წარმოთქვეს ინგლისის, რუმინეთის, კანადის, პოლონეთის, ამერიკის შეერთებული შტატების წარმომადგენლებმა.

ინგლისის წარმომადგენელმა მეისონმა მხარი დაუჭირა ამერიკის შეერთებული შტატების პოზიციას შეიარაღების 30 პროცენტით შემცირების განხორციელების თაობაზე.

რუმინეთის სახალხო რესპუბლიკის დელეგატმა ჯ. მაკოვესკუმ განაცხადა, რომ განიარაღების პირველ ეტაპზე საჭიროა სამუდამოდ მოისპოს ატომური საფრთხე. ატომური იარაღის მატანის ყველა საშუალების მოსპობა, როგორც ამას საბჭოთა კავშირის მთავრობა მოითხოვს, თქვა მან, მთავარი ეტაპია განიარაღების გზაზე. რაც შეეხება დასავლეთის სახელმწიფოთა პოზიციას ამ საკითხში, იგი, როგორც მაკოვესკუმ განაცხადა, წინააღმდეგობებს შეიცავს და არ ისახავს მიზნად ატომური იარაღის გამოცდის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმების მიღწევას, საყოველთაო და სრული განიარაღების შესახებ ხელშეკრულების მიღწევას.

რუმინეთის სახალხო რესპუბლიკის დელეგატი ჩ. სტელი შეეცადა უსაფუძვლოდ უარეყო ამერიკის შეერთებული შტატებისა და დასავლეთის სხვა სახელმწიფოთა აგრესიული სამხედრო ღონისძიებათა ფაქტები, რომლებიც საბჭოთა კავშირის წარმომადგენელმა მოიყვანა წარსულ სხდომაზე.

პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის წარმომადგენელმა მ. ბლუშტაინმა აგრეთვე ხაზგასმით აღნიშნა, რომ კომიტეტის მთავარი ამოცანაა აღიკვეთოს ატომური ომის საფრთხე. მან მხარი დაუჭირა იმას, რომ შეწყდეს გამალებული შეიარაღება. განაცხადა, რომ უამისოდ შეუძლებელია აწარმოონ მოლაპარაკება 18 სახელმწიფოს კომიტეტში.

ამერიკის შეერთებული შტატების დელეგატი ჩ. სტელი შეეცადა უსაფუძვლოდ უარეყო ამერიკის შეერთებული შტატებისა და დასავლეთის სხვა სახელმწიფოთა აგრესიული სამხედრო ღონისძიებათა ფაქტები, რომლებიც საბჭოთა კავშირის წარმომადგენელმა მოიყვანა წარსულ სხდომაზე.

„ციური ძმები“ ბრაზილიაში

რიო-დე-ჟანეირო, 22 მარტი. (საკდესი). პავლე პოპოვიჩი და ანდრიან ნიკოლაევი კვლავ ეცნობიან სტუმართმოყვარე ბრაზილიას. პირველი კონტაქტი ბრაზილიელებთან მათ დაამყარეს პრეს-კონფერენციაზე პრეზიდენტის სასახლეში. თუმცა თვით კოსმონავტებს საფუძვლიანად მიაჩნიათ, რომ ეს მეორე კონტაქტია. კოსმოსში ყოფნის დროს ისინი მშვენივრად ხედავდნენ ამაზონს, სამრეწველო ქალაქ სან-პაულოს, მშვენიერ რიო-დე-ჟანეიროს. „ჩვენ უკვე ცოტათი გიცნობთ, — თქვეს მათ რესპუბლიკის პრეზიდენტ ყოფილ გულარტთან შეხვედრის დროს. — ძალიან გვსიამოვნებს თქვენი გაცნობა“.

„ყურადღებით ვადევნებდით თვალყურს თქვენს გმირულ რეისს და ვღელავდით თქვენს მაგიერ“, — თქვა პრეზიდენტმა. „როგორი კლიმატი იყო იქ?“ — „კაბინში მშვენიერი; კლიმატს თვითონვე ჩვენ ვქმნიდით“, — გაისმა პასუხად.

პავლე პოპოვიჩმა და ანდრიან ნიკოლაევმა მადლობა გადაუხადეს პრეზიდენტს გულთბილი შეხვედრისათვის. „დარწმუნებული ვარ, — ხაზგასმით აღნიშნა ყოფილ გულარტმა, — რომ ასევე შეგხვდებიან სან-პაულოში, ყველგან ჩვენს ქვეყანაში“.

მართლაც, როცა დღეს საბჭოთა კოსმონავტები ბრაზილიის უდიდეს ქალაქ სან-პაულოში ჩავიდნენ, მათ ათასობით ადამიანი შეხვდა. იმავე დღეს „ციური ძმები“ მიიღო სან-პაულოს შტატის გუბერნატორმა. პავლე პოპოვიჩი და ანდრიან ნიკოლაევი დაახლოებით ერთ კვირას დარჩებიან სან-პაულოში. ისინი, კერძოდ, გაეცნობიან ამ ქალაქში გახსნილ გამოფენას „ავიაცია და კოსმოსი“.

ორი ანდრიანის შეხვედრა

რიო-დე-ჟანეირო, 22 მარტი. (საკდესი). დღეს დილით ადრე სასტუმრო „ნაციონალში“, სადაც ჩვენი კოსმონავტები გაჩერდნენ, მოვიდა ახალგაზრდა ბრაზილიელი თავისი ოჯახით და იკითხა ანდრიან ნიკოლაევი.

„ვის უნდა მისი ნახვა“ — დაინტერესდა მეკარე.

„სეზნიას, ანდრიან ნიკოლაევს“, — წყნარად მიუგო მამაკაცმა.

მეკარემ ყურს არ დაუჯერა და ხელმეორედ ჰკითხა. ამჯერადაც იგივე პასუხი მიიღო. ხუთი თვის წინათ ბრაზილიელი მეშახტის ანტონიო ადალბერტო დოს სანტოსის ოჯახში ვაჟი დაიბადა. საბჭოთა კოსმონავტების გმირობით აღფრთოვანებულმა მშობლებმა თავიანთი ვაჟს მაშინვე ერთ-ერთი კოსმონავტის სახელი დაარქვეს.

დღეს ახალგაზრდა ბრაზილიელები, რომლებთაც ხელში სათუთად ეჭირათ ანდრიან ნიკოლაევი დოს სანტოსი, შეხვდნენ კოსმონავტებს. სეზნიები ერთმანეთს გაეცნენ, სურათები გადაიღეს სამახსოვროდ, დიდმა სუვენირი აჩუქა, პატარამ — მშვიდი ბედნიერი ღიმილი.

რასისტთა სადამსჯელო ოპერაციები

ლონდონი, 22 მარტი. (საკდესი). სამხრეთ აფრიკის პოლიციამ დაიწყო ფართო სადამსჯელო ოპერაცია სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ძალების წინააღმდეგ. ოპერაცია წარმოებს „ტერორისტების“ წინააღმდეგ ბრძოლის მარკით.

მაგრამ დაწყებული კამპანიის აზრის არის, რომ სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის რასისტული რეჟიმი, რომელსაც აშინებს მკვიდრი აფრიკელი მოსახლეობის ამხეჭრება, ცდილობს რეპრესიებისა და დრაკონული კანონმდებლობის საშუალებით შეაჩეროს აფრიკელთა მზარდი ბრძოლა თავიანთი უფლებებისათვის.

ლონდონი, 22 მარტი. (საკდესი). მაგ შემდეგ, რაც სამხრეთ-აფრიკის რესპუბლიკაში დაიწყო სადამსჯელო ოპერაცია, პოლიციამ დააპატიმრა დღეს 42 აფრიკელი იმ ეჭვის გამო, რომ „საბოტაჟს“ ეწეოდნენ. პოლიციის სამმართველოს უფროსმა გენერალმა ვან დენ ბერგმა განაცხადა, რომ დაპატიმრებულთ წაუყენებენ ბრალდებას ეგრეთ წოდებული „საბოტაჟის“ შესახებ კანონის შესაბამისად, რომლითაც გათვალისწინებულია სიკვდილით დასჯა.

რეიტერის სააგენტოს კორესპონდენტი პრეტორიიდან იუწყება, რომ დაპატიმრებანი მოხდა რამდენიმე საათის შემდეგ, რაც იუსტიციის მინისტრმა ფორსტერმა გამოაცხადა, რომ განიხილავს აქვს შემოიღოს ახალი კანონი.

„ჯაშუში — „მოხალისეები“ აფრიკაში მიდიან

პარიზი, 23 მარტი. (საკდესი). აფრიკის კონტინენტზე კვლავ ჩადიან ეგრეთწოდებული „მშვიდობის კორპუსის“ ამერიკელ „მოხალისეთა“ სულ ახალი ჯგუფები. ამ კორპუსს აფრიკის დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა პრესამ სამართლიანად უწოდა „ჯაშუშთა კორპუსი“.

ამ „მოხალისეთა“ ახალი ჯგუფი, როგორც ფრანს პრესის სააგენტოს კორესპონდენტი იუწყება, ჩავიდა ლიბრევილში — დასავლეთ აფრიკის გაბონის სახელმწიფოს დედაქალაქში. ეს ჯგუფი, რომელშიც 38 კაცია, მონაწილეობას მიიღებს ეგრეთწოდებული „განათლების ცენტრის“ შექმნაში.

ასეთი ცენტრები, რომლებიც „მშვიდობის კორპუსის“ აგენტურამ შექმნა სხვა ქვეყნებში, ეწევიან, როგორც წესი, ამერიკული ცხოვრების წესის პროპაგანდას, ავრცელებენ ანტიკომუნისტურ პროპაგანდას, აგრეთვე აგროვებენ აგენტურულ ცნობებს.

ვულკანის ამოფრქვევა

ჯაკარტა, 22 მარტი. (საკდესი). დაახლოებით 400 კაცი დაიხოცა და დაშავდა, ასობით სახლი დაინგრა, ათასობით ადამიანი დარჩა უსახლკაროდ — ასეთია, ინდონეზიის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ცნობით, ბალის კუნძულზე აგუნგის ვულკანის ამოფრქვევის შედეგები.

ჯაკარტიდან კუნძულზე გაგზავნეს სპეციალური ბრიგადები მოსახლეობისათვის სამედიცინო დახმარების გასაწევად.

სადაც კაპიტალი გაფრენილა

სტამბოლი, 23 მარტი. (საკდესი). თურქეთის ყოველკვირეული „ენი“ გმობს უცხოეთის ნავთობის მონოპოლიათა ბატონობას თურქეთში, რომლებმაც ხელთ იგდეს ნავთობის პროდუქტთა წარმოებისა და გაყიდვის დიდი წილი ამ ქვეყანაში. „დასავლეთის მსხვილი ნავთობის მონოპოლიები, — წერს ყოველკვირეული, ახრჩობენ თურქეთის ნავთობის მრეწველობას“.

ფონ ბრენტანო ვაშინგტონში

ვაშინგტონი, 23 მარტი. (საკდესი). საკდესის კორესპონდენტი ვ. ვაშენდენკო იტყობინება:

ამერიკის დედაქალაქში არაოფიციალური ვიზიტად იმყოფება გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრი ფონ ბრენტანო. იგი მხოლოდ ხელმძღვანელია ქრისტიანულ-დემოკრატიული პარტიის ფრაქციისა ბუნდესტაგში, მაგრამ მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ბონში.

გუშინ ფონ ბრენტანო მიიღო პრეზიდენტმა კენედიმ. აქამდე იგი შეხვდა ამერიკის შეერთებული შტატების თავდაცვის მინისტრს მაკნამარასა და კონგრესის ხელმძღვანელებს. ყველა ეს შეხვედრა, რასაკვირველია, მიმდინარეობდა დახურულ დარბაზში. და მათ შესახებ პრესაში ცოტას იუწყებოდნენ.

თვით ფონ ბრენტანოს განცხადების თანახმად, მან ძალიან ბევრი საკითხი აღძრა ვაშინგტონში. ამერიკის შეერთებული შტატების მინისტრ მაკნამარასთან ერთად მან განიხილა „თავდაცვის საერთო პრობლემები“, ამერიკის შეერთებული შტატებს სენატის საგარეო საქმეთა კომისიისა და კონგრესის წარმომადგენლობითი პალატის წევრებთან — ნატოს მოკავშირეებს შორის ურთიერთობის პრობლემები, ევროპის „საერთო ბაზრის“ საკითხი და, კერძოდ, ამ ბაზრის ქვეყნების ურთიერთობა შეერთებულ შტატებთან.

პრეზიდენტ კენედისთან გუშინდელი შეხვედრის დროს ფონ ბრენტანომ განიხილა ნატოს პრობლემები და მათ შორის ამ აგრესიული ბლოკის „მრავალმხრივი ატომური ძალების“ შექმნის საკითხი.

„გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა, — განაცხადა გუშინ ფონ ბრენტანომ ეროვნული პრესის კლუბში გამოსვლისას, — ერთი წუთითაც არ შეყოყმანდება მიიღოს ამერიკის მთავრობის წინადადება იმის შესახებ, რომ ნატოს ფარგლებში შეიქმნას საერთო მრავალეროვნული ან მრავალმხრივი ატომური დარტყმითი ძალები“. ჩვენ გვინდა, თქვა მან, რომ ეს კონცეფცია რეალური გახდეს, განზრახული გვაქვს ვიკისოთ დამატებითი ვალდებულებანი.

ფონ ბრენტანომ აშკარად აგრძნობინა, რომ თავის რევანშისტულ გეგმებში დასავლეთი გერმანია დიდ იმედებს ამყარებს ამერიკის შეერთებულ შტატებზე.

ვაშინგტონში შეხვედრების დროს ფონ ბრენტანომ განაცხადა, რომ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობას გადაწყვეტილი აქვს აკრძალოს სავაჭრო კონტრაქტების შესრულება საბჭოთა კავშირისათვის ნავთობსადენის დიდი დიამეტრის მილების მიწოდების შესახებ.

ვიზიტი დამთავრდა

ლონდონი, 22 მარტი. (საკდესი). დამთავრდა იტალიის ბიუჯეტის მინისტრის ეგო ლა მალფას ორი დღის ვიზიტი. იგი ლონდონში ჩამოვიდა ინგლისის ფინანსთა მინისტრის რეჯინალდ მოდლინგისა და ფინანსთა სამინისტროს მთავარი მდივნის ჯონ ბოიდ-კარპენტერის მოწვევით. ეგო ლა მალფა შეხვდა პრემიერ-მინისტრს მაკმილანსა და ბუჰდის მცველ ლორდს ჰიტს.

ამერიკელ ქალის წიგნი

ნიუ-იორკი, (საკდესი). საკდესის ნიუ-იორკელი კორესპონდენტი ჰარი ფრიმენი იუწყება:

შეერთებულ შტატებში ეს-ეს არის გამოვიდა ახალი წიგნი, რომელიც ასახავს პოლიტიკური პატიმრის ცხოვრებას „დემოკრატიულ“ შეერთებულ შტატებში. წიგნს ეწოდება „ოლდერსონის ისტორია. ჩემი ცხოვრება პოლიტიკური პატიმრობის დროს“. წიგნის ავტორმა ამერიკის შეერთებული შტატების კომუნისტური მორიბის ვიტერინმა ელიზაბეტ ჰარლი ფლინმა, რომელიც გასაამართლეს სმიტის კანონის საფუძველზე, 28 თვე გაატარა ოლდერსონის ქალთა საპყრობილეში (დასავლეთ ვირჯინიის შტატი).

ეს წიგნი მკითხველს მოუთხრობს ხანდაზმულ ქალზე, მტკიცე პრინციპებისა და დიდი მამაცობის ადამიანზე, რომელიც საპყრობილეში მოათავსეს ნარკომანებთან, დეგენერატებთან და დამნაშავეებთან ერთად იმისათვის, რომ გაბედა და გამოთქვა თავისი კომუნისტური რწმენა.

ელიზაბეტ ჰარლი ფლინის ნაამბობში არ არის რეტორიკა, გაზვიადება, მასში ღრმა ადამიანურობაა. მკითხველი ხედავს ბევრ პატიმარს. ზოგი მათგანი დაავადებული, დატანჯული ადამიანია, სიღატაკის, აბუჩად აგდების, სნეულებათა მსხვერპლია. ავტორი თანაგრძნობით ეკიდებოდა მოუჯულებელ დამნაშავეებსაც კი, რომლებიც ერთი შეხვედვით გამოუსწორებელნი ჩანდნენ. „მე დიდ სიმპათიას ვგრძნობდი ამ ახალგაზრდა, თითქოსდა გამოუსწორებელი ქალებისადმი, — წერს იგი. — ჩვეულებრივ ისინი აქ სისხლის სამართლის დანაშაულის საპყრობილეებიდან მოჰყავდათ, არც ერთმა მათგანმა არ იცოდა რა არის ნორმალური ბავშვობა, ოჯახი, მათ ყოველთვის სცემდნენ და ლანძღავდნენ.

ეს ამაღელვებელი. ამბავი დიდად ჰუმანური ქალის, ადამიანის ტანჯვის გამგები ქალის პატიმრობისა და ამავე დროს პოლიტიკური დოკუმენტია, რომელიც ყურადღებას აქცევს იმს, რომ ელემენტარული დემოკრატიული უფლებები ისპობა შეერთებულ შტატებში.

„ამ წიგნს იმისათვის კი არ ვწერ, რომ განსაკუთრებული თანაგრძნობა გამოვიწვიო ჩემდამი ან ჩემი ამხანაგებისადმი, თუმცა ჩვენს მიმართ საშინელი უსამართლობა ჩადინეს, — აღნიშნავს დასკვნითს თავში ელიზაბეტ ჰარლი ფლინი. — მე მინდა, რომ მკითხველი არ ივიწყებდეს, რომ შეერთებულ შტატებში — დემოკრატიის ამ ნაქებ ციტადელში — ადამიანებს საპყრობილეებში გზავნიან მათი შეხედულებებისათვის, იზრებისადმი კონტროლის შესახებ ფაშისტური კანონის საფუძველზე. ჩვენი პატიმრობა სირცხვილი იყო ამერიკისათვის და არა ჩვენთვის“.

„ის, რაც ჩვენს მიმართ ჩაიდინეს, — განაგრძობს ელიზაბეტ ჰარლი ფლინი, — ვერავითარ შემთხვევაში ვერ შეედრება ჩვენ, საზღვარგარეთელი ამხანაგების, მაგალითად, ჩეხოსლოვაკიელი წამებულის, ჩეხოსლოვაკიელ კომუნისტთა ბრძოლვანელის ფუჩიკის, ან ფრანგი კომუნისტის პერის საშინელ ბედს. ოროვე ისინი სიკვდილით დასაჯეს ნაცისტებმა. მაგრამ ეს როდი ამცირებს ისეთი კანონების სირცხვილს, როგორიც არის სმიტის, მაკარენის კანონები, ტაფტ-ჰარტლისა და ლენდრამ-გრიფინის რეპრესიული ანტიპროფკავშირული კანონები, საბოლოდ ეს კანონები ძალაშია, ის, რაც ჩვენ მოგვივიდა და უარესიც კვლავ შეიძლება მოუვიდეს ბევრ სხვას — როგორც კომუნისტებს, ისე არაკომუნისტებს — მშვიდობისათვის, ზანგთა უფლებებისათვის, პროფკავშირების მოთხოვნებისათვის მებრძოლებს“.

... ...

... ...

... ...

ᲪᲠᲔᲛᲚᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲛᲐᲠᲯᲕᲚᲘ

„ᲝᲒᲝᲜᲘᲝᲛᲘᲜᲘ“ (1963 წ. № 5) დაიბეჭდა ჩემი პატარა წერილი „ᲨᲕᲘᲚᲘ ᲓᲘᲓᲘᲚᲝᲛᲘ ᲔᲠᲗᲘ ᲝᲯᲐᲮᲘᲡᲐ“. წერილი მეკრ გაზეთში გადაიბეჭდა. გაკვრით იქო ნათქვამი, თუ როგორ დაიკარგა, შემდეგ ერთ გულდადა იკოვნა მაია დრემუშენკო.

ეს ᲝᲯᲐᲮᲘ ᲔᲐᲣᲗᲕᲜᲘᲡ ᲓᲐᲓᲐ ᲝᲠᲯᲝᲜᲘᲙᲘᲫᲘᲡ ᲐᲮᲚᲝ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲡᲝᲤᲔᲚᲘ ᲚᲐᲠᲘᲡᲮᲘᲐᲜᲘᲡ ᲚᲝᲚᲐᲫᲔᲡ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲮᲣᲗ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲐ ᲛᲘᲐᲠᲔᲑᲘᲜᲐ. ᲛᲔᲝᲠᲔᲯᲔᲠ ᲓᲘᲝᲚᲝᲒᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲝᲯᲐᲮᲨᲘ ᲙᲠᲘᲡᲢᲘᲜᲔᲡ ᲕᲐᲫᲘᲡ ᲞᲚᲐᲢᲝᲜᲘᲡ ᲛᲔᲝᲦᲚᲔᲐ — ᲗᲘᲜᲐ, ᲛᲔᲛᲨᲕᲘᲓᲘ ᲙᲘ ᲘᲜᲔᲥᲜᲘᲠ-ᲢᲔᲥᲜᲝᲚᲝᲒᲘ ᲛᲐᲘᲐ ᲐᲠᲘᲡ.

ᲐᲨᲘᲜ 1942 წლის მარტი იყო. მეზობელი სოფლიდან სამუშაოდან შინ ბრუნდებოდა კრისტინეს უფროსი ქალიშვილი ვერა სოფელს ბინდი ეპარებოდა. უცებ შეჩერდა, გზის პირას ნახა ოთხი წლის გოგონა. გულამოსკვნილი ტიროდა.

შეიბრალა ვერამ, ხელში აიყვანა, მოუალერსა და ამბავი მკითხა. გოგონამ ვერ უთხრა, თუ როგორ დაკარგა დედა. ძლივს მოახერხა ეთქვა საკუთარი სახელი — მაია.

ხომ არ დატოვებდა ქალიშვილი დაკარგულ, უდედოდ დარჩენილ პატარა მაიას! ანუგეშა, დაამშვიდა, უთხრა, რომ დედას ამოვნინებდა, თვალთაგან ცრემლი მოსწმინდა და შინ წაიყვანა ღარიხეკი.

ᲥᲠᲘᲡᲢᲘᲜᲔᲛ ᲒᲣᲚᲨᲘ ᲩᲐᲘᲪᲠᲐ ᲣᲞᲐᲢᲠᲝᲜᲝ ᲑᲐᲒᲨᲘ. ᲥᲠᲘᲠᲘᲒ ᲥᲐᲚᲘ ᲮᲣᲗᲘ ᲨᲕᲘᲚᲘ ᲛᲧᲐᲕᲓᲐ, ᲐᲮᲚᲐ ᲛᲘᲔᲥᲪᲘᲡᲪᲔᲪ ᲒᲐᲣᲜᲔᲓᲐ.

ᲡᲐᲮᲚᲨᲘ ᲨᲔᲛᲝᲛᲐᲯᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲐᲛᲐᲡ ᲕᲘᲜ ᲩᲘᲜᲓᲐ. ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ.

ᲐᲘ ᲔᲠᲗ-ᲔᲠᲗᲘ ᲛᲙᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘ, ᲞᲔᲜᲡᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲒᲔᲜᲝ ᲜᲝᲬᲮᲐᲫᲘ (ᲩᲐᲨᲣᲠᲘ, ᲡᲝᲤᲔᲚᲘ ᲐᲚᲘ), ᲒᲔᲓᲙᲘᲗᲮᲔᲑᲐ: — ᲜᲗᲣᲗᲘ ᲔᲠᲗᲐᲓᲔᲠᲗᲘᲐ ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲐᲨᲘ ᲠᲝᲖᲐ ᲙᲣᲚᲔᲨᲝᲕᲐᲡ ᲨᲔᲣᲒᲠᲫᲜᲝᲑᲘᲔᲠᲔᲑᲘᲡ ᲣᲜᲐᲠᲘ? ᲓᲐ ᲨᲔᲘᲫᲚᲔᲑᲐ ᲗᲣ ᲐᲠᲐ ᲡᲮᲕᲔᲑᲡᲐᲪ ᲔᲫᲔᲜᲗ ᲐᲡᲔᲗᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲘ?

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ ᲐᲛ ᲙᲘᲗᲮᲕᲐᲖᲔ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲑᲔᲑᲘᲡ ᲙᲕᲔᲛᲝᲗ ᲓᲐᲑᲔᲭᲓᲘᲚᲘ ᲤᲐᲠᲘᲚᲘᲗ.

ᲨᲣᲐᲚᲝ ᲡᲙᲝᲚᲐ ᲓᲐᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲘᲜᲐ, ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘᲪ.

ᲒᲐᲕᲘᲓᲐ ᲬᲚᲔᲑᲘ. ᲜᲐᲛᲓᲕᲘᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ, ᲥᲠᲘᲡᲢᲘᲜᲔᲡᲑᲠ ᲓᲐᲥᲕᲠᲘᲕᲔᲑᲣᲚᲘ, ᲡᲐᲛᲐᲛᲣᲚᲝ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲠᲣᲗᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲛᲧᲝᲤᲘ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲢᲘᲠᲘᲓᲐ.

ᲨᲔᲘᲠᲗᲐᲠᲐᲛ ᲕᲔᲠᲐᲛ, ᲮᲔᲚᲨᲘ ᲐᲘᲧᲕᲐᲜᲐ, ᲛᲝᲣᲐᲚᲔᲠᲡᲐ ᲓᲐ ᲐᲑᲓᲐᲕᲘ ᲛᲙᲘᲗᲮᲐ. ᲒᲝᲒᲝᲜᲐᲛ ᲕᲔᲠ ᲣᲗᲮᲠᲐ, ᲗᲣ ᲠᲝᲒᲝᲠᲐᲛ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲐ ᲓᲔᲓᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ — ᲛᲐᲘᲐ.

ᲮᲛᲐ ᲐᲠ ᲓᲐᲥᲝᲕᲔᲑᲓᲐ ᲥᲐᲚᲘᲨᲕᲘᲚᲘ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲣᲚ, ᲣᲓᲔᲓᲝᲓ ᲓᲠᲩᲔᲜᲘᲚ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲛᲐᲘᲐᲡᲘ ᲐᲜᲣᲒᲠᲘᲡ, ᲓᲐᲐᲛᲨᲕᲘᲓᲐ, ᲣᲗᲮᲠᲐ, ᲠᲝᲛ ᲓᲔᲓᲐᲡ ᲐᲛᲝᲕᲜᲘᲜᲔᲑᲓᲐ. ᲛᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲡᲐᲛᲬᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲨᲘ ᲩᲐᲘᲧᲕᲐᲜᲐ.

ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲠᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲑᲐᲭᲐᲚᲔ. ᲗᲝᲗᲠ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲣᲚᲝᲕᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲐᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ ᲔᲑᲭᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲐᲘ ᲒᲐᲘᲡᲛᲐ ᲛᲐᲢᲐᲠᲔᲑᲚᲘᲡ ᲨᲔᲙᲘᲜᲕᲚᲔᲑᲐᲪᲘ. ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲐᲠᲜᲐᲩᲠᲓᲐ, ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ ᲨᲔᲘᲠᲗᲐ. ᲠᲐᲚᲐᲪ ᲣᲩᲘᲡᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲚᲓᲘᲜᲨᲘ ᲦᲔᲚᲐᲕᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲨᲣᲑᲚᲖᲔ ᲩᲐᲛᲝᲨᲚᲝᲓᲐ ᲨᲐᲕᲘ ᲗᲛᲐ. ᲧᲕᲔᲚᲐᲡ ᲣᲧᲣᲠᲐᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲙᲔᲜ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲐᲯᲠᲘᲗᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐᲛ ᲥᲠᲘᲡᲢᲘᲜᲔᲡᲑᲠ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲣᲚᲘ ᲑᲐᲕᲨᲕᲡ ᲛᲖᲠᲣᲜᲕᲔᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲐᲘ ᲒᲐᲘᲡᲛᲐ ᲛᲐᲢᲐᲠᲔᲑᲚᲘᲡ ᲨᲔᲙᲘᲜᲕᲚᲔᲑᲐᲪᲘ. ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲐᲠᲜᲐᲩᲠᲓᲐ, ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ ᲨᲔᲘᲠᲗᲐ. ᲠᲐᲚᲐᲪ ᲣᲩᲘᲡᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲚᲝᲚᲓᲘᲜᲨᲘ ᲦᲔᲚᲐᲕᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲣᲚᲝᲕᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ ᲔᲑᲭᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ.

ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲐᲛᲐᲡ ᲕᲘᲜ ᲩᲘᲜᲓᲐ. ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲗᲐᲜᲐᲗᲚᲝᲚᲗᲐᲒᲐᲜ ᲒᲐᲜᲡᲮᲕᲐᲕᲔᲑᲘᲗ, ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲒᲠᲘᲜᲝ-ᲡᲐᲡᲐᲠᲒᲔᲑᲚᲝ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲣᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲠᲐᲝᲜᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ ᲛᲘᲐᲠᲔᲑᲘᲜᲐ. ᲐᲛ ᲢᲘᲞᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲐᲓᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲝᲬᲛᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲖᲐᲤᲮᲣᲚᲘ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲑᲝᲚᲝ ᲬᲣᲗᲔᲑᲨᲘ ᲘᲒᲘ ᲛᲔᲗᲝᲓᲘᲡ ᲔᲤᲔᲥᲢᲣᲠᲘ ᲘᲚᲔᲒᲝᲗᲘᲡ ᲛᲘᲡᲮᲕᲔᲚᲔᲠᲘ ᲒᲐᲮᲚᲐ ᲓᲐ ᲝᲠᲘᲒᲔ ᲑᲔᲭᲘᲗ ᲚᲔᲠᲬᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲘᲗ. ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ.

ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲠᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲑᲐᲭᲐᲚᲔ. ᲗᲝᲗᲠ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲣᲚᲝᲕᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ ᲔᲑᲭᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲒᲐᲜ ᲣᲙᲘᲗᲔᲡᲘ ᲛᲝᲛᲐᲮᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲨᲘᲨᲕᲝᲕᲘᲡ ᲛᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔᲝᲑᲐ ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲪᲐ ᲙᲕᲐᲚᲡ ᲛᲘᲐᲒᲜᲐ, ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲮᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲝᲓᲔᲡᲘᲓᲐᲜ.

ᲓᲐ ᲔᲡ ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲐ ᲐᲡᲔ ᲛᲝᲮᲓᲐ...

ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲕᲐ ᲕᲔᲠ ᲨᲔᲫᲚᲝ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲣᲪᲮᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲘᲚᲘ.

ᲓᲔᲓᲐ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲛᲐᲘᲐ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ ᲛᲘᲐᲠᲔᲑᲘᲜᲐ. ᲐᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲑᲐᲭᲐᲚᲔ. ᲗᲝᲗᲠ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲣᲚᲝᲕᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ ᲔᲑᲭᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲒᲐᲜ ᲣᲙᲘᲗᲔᲡᲘ ᲛᲝᲛᲐᲮᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲨᲘᲨᲕᲝᲕᲘᲡ ᲛᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔᲝᲑᲐ ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲪᲐ ᲙᲕᲐᲚᲡ ᲛᲘᲐᲒᲜᲐ, ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲮᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲝᲓᲔᲡᲘᲓᲐᲜ.

ᲓᲐ ᲔᲡ ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲐ ᲐᲡᲔ ᲛᲝᲮᲓᲐ...

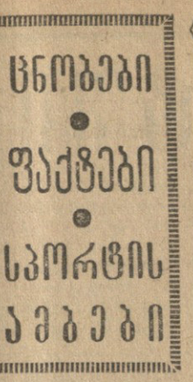

ᲛᲙᲕᲚᲔᲚᲘ — „ᲬᲛᲘᲜᲓᲜᲘ“

ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲡᲐᲡᲬᲐᲚᲔᲑᲚᲘᲡ ᲠᲛᲓ ᲓᲐᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲐ, ᲠᲝᲛᲐᲜ ᲠᲝᲛᲐᲜᲝᲛᲒᲐ ᲙᲐᲠᲒᲘ ᲡᲠᲘᲪᲘᲐᲚᲝᲑᲐ ᲛᲘᲘᲦᲝ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲗᲐᲜᲐᲗᲝᲚᲝᲗᲐᲒᲐᲜ ᲒᲐᲜᲡᲮᲕᲐᲕᲔᲑᲘᲗ, ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲒᲠᲘᲜᲝ-ᲡᲐᲡᲐᲠᲒᲔᲑᲚᲝ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲣᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲠᲐᲝᲜᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ ᲛᲘᲐᲠᲔᲑᲘᲜᲐ. ᲐᲛ ᲢᲘᲞᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲐᲓᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲝᲬᲛᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲖᲐᲤᲮᲣᲚᲘ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲑᲝᲚᲝ ᲬᲣᲗᲔᲑᲨᲘ ᲘᲒᲘ ᲛᲔᲗᲝᲓᲘᲡ ᲔᲤᲔᲥᲢᲣᲠᲘ ᲘᲚᲔᲒᲝᲗᲘᲡ ᲛᲘᲡᲮᲕᲔᲚᲔᲠᲘ ᲒᲐᲮᲚᲐ ᲓᲐ ᲝᲠᲘᲒᲔ ᲑᲔᲭᲘᲗ ᲚᲔᲠᲬᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲘᲗ. ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ.

ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲠᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲑᲐᲭᲐᲚᲔ. ᲗᲝᲗᲠ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲣᲚᲐᲛᲝᲡᲙᲕᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲣᲚᲝᲕᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲮᲡᲝᲚᲜᲔᲑᲐᲖᲔ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲒᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ ᲔᲑᲭᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲝᲤᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲙᲔᲜ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ.

ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲚᲝᲓᲐ ᲛᲐᲘᲐ ᲓᲐᲠᲔᲓᲐᲛᲣᲨᲜᲔᲚᲘ. ᲛᲘᲡᲒᲐᲜ ᲣᲙᲘᲗᲔᲡᲘ ᲛᲝᲛᲐᲮᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲨᲘᲨᲕᲝᲕᲘᲡ ᲛᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔᲝᲑᲐ ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲔ ᲠᲝᲪᲐ ᲙᲕᲐᲚᲡ ᲛᲘᲐᲒᲜᲐ, ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲮᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘ ᲝᲓᲔᲡᲘᲓᲐᲜ.

ᲓᲐ ᲔᲡ ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲐ ᲐᲡᲔ ᲛᲝᲮᲓᲐ...

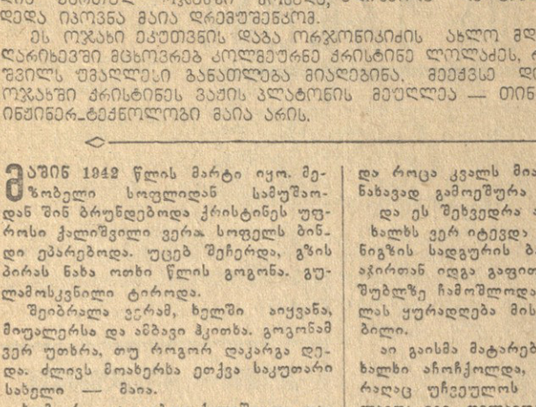

ᲨᲣᲐᲚᲝ ᲡᲙᲝᲚᲐ ᲓᲐᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲘᲜᲐ, ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘᲪ.

ᲒᲐᲕᲘᲓᲐ ᲬᲚᲔᲑᲘ. ᲜᲐᲛᲓᲕᲘᲚᲘ ᲓᲔᲓᲐ, ᲥᲠᲘᲡᲢᲘᲜᲔᲡᲑᲠ ᲓᲐᲥᲕᲠᲘᲕᲔᲑᲣᲚᲘ, ᲡᲐᲛᲐᲛᲣᲚᲝ ᲛᲝᲐᲯᲠᲘᲗᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲠᲣᲗᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲛᲧᲝᲤᲘ ᲒᲝᲒᲝᲜᲐ. ᲒᲝᲒᲝᲜᲐᲛ ᲕᲔᲠ ᲣᲗᲮᲠᲐ, ᲗᲣ ᲠᲝᲒᲝᲠᲐᲛ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲐ ᲓᲔᲓᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ — ᲛᲐᲘᲐ.

ᲮᲛᲐ ᲐᲠ ᲓᲐᲥᲝᲕᲔᲑᲓᲐ ᲥᲐᲚᲘᲨᲕᲘᲚᲘ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲣᲚ, ᲣᲓᲔᲓᲝᲓ ᲓᲠᲩᲔᲜᲘᲚ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲛᲐᲘᲐᲡᲘ ᲐᲜᲣᲒᲠᲘᲡ, ᲓᲐᲐᲛᲨᲕᲘᲓᲐ, ᲣᲗᲮᲠᲐ, ᲠᲝᲛ ᲓᲔᲓᲐᲡ ᲐᲛᲝᲕᲜᲘᲜᲔᲑᲓᲐ. ᲛᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲡᲐᲛᲬᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲨᲘ ᲩᲐᲘᲧᲕᲐᲜᲐ.

ᲛᲔᲠᲔ ᲙᲘ ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲠᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲠᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲖᲝᲑᲚᲘᲡ ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ Ს